

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa wzajemnego M. W.

przeciwko Bankowi P.(...) S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 listopada 2010 r.,
zażalenia powoda wzajemnego na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 29 lipca
2010 r., sygn. akt VI ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 29 lipca 2010 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda wzajemnego od wyroku tego Sądu z dnia 6 maja 2009 r., sygn. akt VI ACa (...), z uwagi na to, że skarga ta nie została opłacona (art. 398⁶ § 2 k.p.c.). Sąd Apelacyjny wskazał przy tym, że pełnomocnik powoda wzajemnego nie opłacił skargi mimo doręczenia mu zarządzenia wzywającego do dokonania tej czynności w wyznaczonym terminie.

W zażaleniu powód wzajemny wniósł o uchylenie powyższego postanowienia, podnosząc zarzuty naruszenia art. 96 pkt 10 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.; dalej: „u.k.s.c.”), art.

398⁶ § 2 k.p.c. oraz art. 2 w związku z art. 45 Konstytucji i art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. W uzasadnieniu wskazał, że nie miał obowiązku opłacenia skargi kasacyjnej, gdyż postanowieniem z dnia 23 października 2006 r. został zwolniony od kosztów sądowych w całości przez Sąd Okręgowy w W., rozpoznający sprawę w pierwszej instancji.

Z ostrożności procesowej skarżący wniósł zgłosił jednocześnie wniosek o zwolnienie go od opłaty kasacyjnej w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Podniesione w nim zarzuty oparte zostały na założeniu, że skoro skarżący uzyskał zwolnienie od kosztów sądowych w całości już w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji, to zwolnienie to rozciąga się również na postępowanie kasacyjne. Zapatrywanie to jest jednak błędne. Kwestię tę wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 5 czerwca 2008 r. III CZP 142/07 (OSNC 2008, nr 11, poz. 122) stwierdzając, że zwolnienie strony od kosztów sądowych w sprawie, przyznane w postępowaniu przed sądem powszechnym nie obejmuje postępowania kasacyjnego. Wezwanie pełnomocnika powoda wzajemnego do opłacenia skargi kasacyjnej było zatem działaniem prawidłowym, gdyż po uchyleniu art. 130² § 3 k.p.c., tj. z dniem 1 lipca 2010 r., w razie wniesienia tego środka zaskarżenia podlegającego opłacie stałej lub stosunkowej przez adwokata lub radcę prawnego, zastosowanie ma art. 130 § 1 k.p.c. (zob. mającą moc zasady prawnej uchwałę Sądu Najwyższego w składzie siedmiu sędziów z dnia 15 czerwca 2010 r., II UZP 4/10, Biul. SN 2010, nr 6, poz. 18). Wbrew odmiennemu pogładowi skarżącego, Sąd Apelacyjny nie naruszył art. 96 pkt 10 u.k.s.c., jako że zakres przyznanego skarżącemu przez Sąd pierwszej instancji zwolnienia od kosztów sądowych nie obejmował postępowania kasacyjnego.

W świetle przytoczonej argumentacji, za bezzasadne należy uznać zarzuty naruszenia art. 2 w związku z art. 45 Konstytucji oraz art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, których słuszności skarżący upatrywał w nieprzedstawieniu do tej pory skargi kasacyjnej, wniesionej we wrześniu 2010 r., Sądowi Najwyższemu.

Zgodnie z art. 396⁶ § 2 k.p.c., sąd drugiej instancji zobligowany jest skargę kasacyjną odrzucić, m.in. w przypadku, gdy – jak w rozpoznawanej sprawie - nie została ona opłacona. Zarzut bezpodstawnego zastosowania tego przepisu jest zatem oczywiście chybiony.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.